

214. As I have indicated above, Mr Buckingham sought to avoid the conclusion that the additional salaries and fees and travel expenses were not recoverable for one or other of the reasons I have indicated by arguing that these were mitigation expenses. He submitted that these expenses were not excluded by clause 8.2 of the bill of lading terms precisely because they were mitigation expenses which should be accounted for in the assessment of diminution in value.

215. However, it does not seem to me that this re-labelling of the salaries, fees and travel expenses (even if the salaries in particular could be demonstrated to be additional to what would have been earned anyway, which at the moment they cannot) as "mitigation expenses" alters their true character. Even if shown to be true "additional" expenses, they are nonetheless what they have always been, consequential losses, and as such excluded by clause 8.2. Overall, I consider that none of these items of claim for "additional consequential losses expenses" is recoverable. In so far as "mitigation expenses" are claimed, only repackaging and marketing costs which would not have been incurred but for Maersk's breach, are recoverable in principle.

Conclusion

216. In conclusion, the claim succeeds and Santa Elena is entitled to recover as damages the sums set out in the previous section of the judgment, subject to the outstanding matters relating to repackaging costs to which I have referred. I will hear submissions on consequential issues such as interest and costs.

HOF VAN BEROEP TE ANTWERPEN

13 december 2010

2009/AR/1798

Voorzitter: dhr. P. Renaers
Raadsheren: mevr. B. Ponet, dhr. B. Bullynck
Advocaten: mrs. J. Adriaensens loco L. Keyser, E. Coens, W. Den Haerynck
"Chridi"

Summary COLLISION / JOINT AND SEVERAL LIABILITY OF GUARDIANS OF DEFICIENT OBJECTS

The guardians of deficient objects, in the present case the deficient push barge lock and the deficient rear hawser of an inland navigation craft which are both in a causal relationship with the collision, are held jointly and severally liable to compensate the victims for the full damage.

Sommaire COLLISION / RESPONSABILITÉ IN SOLIDUM DES GARDIENS DE CHOSES VICIEUSES

Les gardiens de choses vicieuses, en l'occurrence le fonctionnement asymétrique de l'écluse et l'amarre arrière usée du bateau, toutes deux en relation causale avec la collision, sont tenus in solidum pour la totalité du dommage à la partie lésée.

Sumario COLISIÓN / RESPONSABILIDAD IN SOLIDUM DE LOS GUARDIANES DE COSAS VICIOSAS

Los guardianes de cosas viciosas, en el caso concreto, el funcionamiento asimétrico de la esclusa y el amarre trasero usado del barco, ambos en relación causal con la colisión, están obligados solidariamente por la totalidad del daño frente a la parte perjudicada.

Überblick KOLLISION / GESAMTSCHULDNERISCHE HAFTUNG DER HALTER MANGELHAFTER SACHEN

Die Halter mangelhafter Sachen, im vorliegenden Fall einer asymmetrisch betriebenen Schleuse und der abgenutzten Hecktrosse eines (Binnen)Schiffes, die beide kausal für den Zusammenstoß waren, sind dem Geschädigten gegenüber gesamtschuldnerisch haftbar für den gesamten Schaden.

Korte inhoud

AANVARING / IN SOLIDUM AANSPRAKELIJKHEID VAN DE
BEWAARDERS VAN GEBREKKIGE ZAKEN

De bewaarders van gebrekkige zaken, in casu van de gebrekkige duwvaartsluis en van de gebrekkige achtertros van een binnenschip, die beide in oorzakelijk verband staan met de aanvaring, zijn in solidum gehouden tot vergoeding van de slachtoffers voor het geheel van de schade.

I. De feiten, retroacten en vorderingen in eerste aanleg

1. Op 12 juli 2005 lagen zowel het ms. Espoir, eigendom van Alex Tralbaut, als het ms. Chridi en de duwbak Chridi II, eigendom van Rudi Vanhaecke, afgemeerd langs de duwvaartsluis van Olen op het Albertkanaal.

Bij het opschutten is het achterste touw van het ms. Chridi losgebroken waardoor de duweenheid is afgedreven tegen het ms Espoir waardoor deze laatste schade heeft opgelopen.

Partijen zijn het niet eens over de oorzaak van het schadegeval.

De Voorzitter van de rechtbank van koophandel te Turnhout heeft bij beschikking van 13 juli 2005 kapitein Desmet als gerechtsdeskundige aangesteld teneinde advies te geven omtrent de oorzaken en omstandigheden van de aanvaring en teneinde advies te geven omtrent de omvang van de schade.

2. Kapitein Desmet komt in zijn definitief deskundig verslag tot de volgende besluiten:

“1. Op 12/06/05, tijdens een opwaartse schutting in de duwvaartsluis van het Albertkanaal te Olen, is de achtertros van de duwcombinatie “Chridi/Chridi II” onder belasting gebroken en is de duwcombinatie achteraan uitgezwaaid en heeft daarbij het ms Espoir tegen de sluismuur gedrukt en beschadigd.

2. Beide vaartuigen lagen reglementair gemeerd in de sluis met gestopte motor.

3. Er stond geen noemenswaardige wind.

4. Aangezien er geen andere krachten in het spel waren, kan het uitzwaaien van de duwcombinatie slechts worden verklaard door asymmetrische waterbewegingen tijdens het vullen van de schutkolk.

5. Het vulsysteem van de schutkolk is zodanig dat de waterbewegingen in de sluis tijdens het vullen en daaraan gekoppeld de troskrachten, onder normale omstandigheden minimaal zijn.

De asymmetrische waterbewegingen die zich hier hebben voorgedaan, moeten dan ook als abnormaal worden beoordeeld.

6. De asymmetrie in de waterbewegingen moeten worden toegeschreven aan het snellere openen van de rechter bovenschuif van de sluis, dit in vergelijking met de openingssnelheid van de linker bovenschuif.

7. Middels een trekproef werd vastgesteld dat de breeksterkte van de achtertros van de “Chridi” nog 42 % van de nieuwwaarde was.

Deze verzwakking heeft mogelijks, in ondergeschikt orde, een rol gespeeld bij het uitzwaaien van de duwcombinatie.”

3. Bij inleidende dagvaarding d.d. 9 juli 2007 streefden Alex Tralbaut en l’Alliance Batelliere de la Sambre Belge de veroordeling na van zowel Rudi Vanhaecke als de NV De Scheepvaart teneinde hen solidair, in solidum, minstens de ene bij gebreke aan de andere te veroordelen in betaling aan eerste eiser van een som van 11.090,69 € en aan tweede eiseres van een som van 46.663 €, meer de intresten sedert 12 juli 2005 en de kosten van het geding.

De vordering van eisende partijen is opzichtsens beide verweerders gestoeld op art. 1384 lid 1 B.W.

4. Bij besluiten neergelegd op 9 november 2007 stelde de NV De Scheepvaart een eis in vrijwaring in lastens Rudi Vanhaecke ertoe strekkende Rudi Vanhaecke te veroordelen om de NV De Scheepvaart te vrijwaren voor alle bedragen waartoe zij veroordeeld zou worden ten aanzien van de eisende partijen.

5. Bij conclusies neergelegd op 12 december 2007 stelde Rudi Vanhaecke een vrijwaringseis en rechtstreekse eis in lastens de NV De Scheepvaart ertoe strekkende de NV De Scheepvaart te veroordelen tot alle bedragen waartoe deze partij zou veroordeeld worden ten aanzien van de eisende partijen.

Rudi Vanhaecke stelde tevens een tegeneis/rechtstreekse eis in lastens zowel de oorspronkelijke eisende partijen als de NV De Scheepvaart ertoe strekkende hen te veroordelen solidair, in solidum minstens de ene bij gebreke aan de andere in betaling van de kosten van het deskundigenonderzoek begroot op 4.074,12 €.

II. Het tussenvonnissen en het eindvonnis a quo

1. Bij tussenvonnissen van 6 oktober 2008 heeft de rechtbank van koophandel te Turnhout een heropening der debatten bevolen, alvorens ten gronde uitspraak te doen, teneinde de deskundige en partijen toe te laten de rechtbank in te lichten over de vragen gesteld door de rechtbank.

Tevens werd het verhoor van de deskundige bevolen en werd aan de NV De Scheepvaart bevolen de plannen betreffende de sluisen en de werking ervan neer te leggen.

De rechtbank wenste immers meer inlichtingen te bekomen over de invloed van storingsen in de normale waterstroming in de sluis bij het opschutten.

Tevens wenste de rechtbank dat meer uitleg werd verschaft over de wijze waarop beide schepen werden afgemeerd in de sluis.

Tenslotte wenste de rechtbank ingelicht te worden over de vraag welke de noodzakelijke minimale trekkracht van elke tros dient te zijn bij een normale werking van de sluis.

2. Er werd een proces-verbaal toelichting door de deskundige opgesteld op 2 februari 2009.

In dit proces-verbaal werd verwezen naar de schriftelijke uiteenzettingen van de deskundige van 7 januari 2009 en 30 januari 2009.

De deskundige maakte immers schriftelijke antwoorden op de vragen van de rechtbank over (zie stukken 30 en 31 van het dossier bij de rechtbank van koop-handel).

3. Bij eindvonnis van 2 maart 2009 verklaarde de eerste rechter de hoofdeis ontvankelijk en gegrond opzichtsens Rudi Vanhaecke en veroordeelde Rudi Vanhaecke om te betalen aan Alex Tralbaut de som van 11.090,69 € te vermeerderen met de vergoedende intresten vanaf 12 juli 2005 aan de normale wettelijke rentevoet, tot de datum der dagvaarding en vanaf dan met de gerechtelijke intresten aan de normale wettelijke rentevoet, tot de datum der algehele betaling.

De eerste rechter veroordeelde Rudi Vanhaecke om te betalen aan l'Alliance Batelliere de la Sambre Belge de som van 45.313 €, te vermeerderen met de vergoedende intresten op 45.000 € vanaf 17 augustus 2005 respectievelijk 313,00 € vanaf 8 september 2005 telkens aan de wettelijke rentevoet tot datum der dagvaarding en vanaf dan met de gerechtelijke intresten aan de normale wettelijke rentevoet tot de datum der algehele betaling.

De eerste rechter veroordeelde Rudi Vanhaecke tot de kosten van het geding, in hoofde van Alex Tralbaut en l'Alliance Batelliere de la Sambre Belge begroot op 284,24 € dagvaardingskosten en 2.500 € rechtsplegingsvergoeding.

De hoofdvordering werd ontvankelijk doch ongegrond verklaard opzichtsens de NV De Scheepvaart en Alex Tralbaut en l'Alliance Batelliere de la Sambre Belge werden veroordeeld tot de kosten opzichtsens deze partij begroot op 2.500 € rechtsplegingsvergoeding.

De vordering in tussenkomst en vrijwaring van de NV De Scheepvaart werd ontvankelijk doch zonder voorwerp verklaard.

De eis in tussenkomst en vrijwaring en op rechtstreekse eis van Rudi Vanhaecke werd ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De NV De Scheepvaart en Rudi Vanhaecke werden veroordeeld tot de kosten van hun respectievelijke vorderingen in tussenkomst en op rechtstreekse eis waardoor de rechtsplegingsvergoedingen tussen deze partijen werden gecompenseerd.

De voorlopige tenuitvoerlegging van het vonnis werd toegestaan.

III. Standpunten in hoger beroep

1. Appellante verzoekt het Hof het hoger beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren.

De bestreden vonnissen d.d. 6 oktober 2008 en 2 maart 2009 te vernietigen en opnieuw recht doende.

De vordering van Alex Tralbaut en l'Alliance Batelliere de la Sambre Belge ontvankelijk doch ongegrond te verklaren en geïntimeerden sub 1 en 2 ervan af te wijzen.

Ondergeschikt, en voor zover het Hof toch enige aansprakelijkheid in hoofde van Rudi Vanhaecke zou weerhouden, de vordering in tussenkomst en vrijwaring en op rechtstreekse eis lastens de NV De Scheepvaart ontvankelijk en gegrond te verklaren en dienvolgens de NV De Scheepvaart te veroordelen Rudi Vanhaecke te vrijwaren voor alle bedragen waartoe hij gebeurlijk zou worden veroordeeld ten aanzien van geïntimeerden sub 1 en 2, minstens op rechtstreekse eis te veroordelen om aan Rudi Vanhaecke te betalen het bedrag van 11.090,69 € en 46.663 €, meer de intresten sedert 12 juli 2005 en de kosten.

Bij gedeelde aansprakelijkheid, de NV De Scheepvaart te veroordelen om aan Rudi Vanhaecke te vrijwaren ten bedrage van 75 % van een gebeurlijke, betwiste veroordeling ten aanzien van andere partijen in hoofdsom, intresten en kosten dan wel op rechtstreekse eis te veroordelen tot betaling aan hem van 75 % van voornoemde sommen.

Het incidenteel beroep van de NV De Scheepvaart en Alex Tralbaut en l'Alliance Batelliere de la Sambre Belge ontvankelijk doch ongegrond te verklaren en hen ervan af te wijzen, minstens de vrijwaringsvordering van de NV De Scheepvaart onontvankelijk, minstens ongegrond te verklaren en de NV De Scheepvaart er dienvolgens van af te wijzen.

Alex Tralbaut en l'Alliance Batelliere de la Sambre Belge en de NV De Scheepvaart solidair, in solidum, minstens de ene bij gebreke aan de andere te veroordelen tot betaling aan hem van de expertisekosten ten bedrage van 4.074,12 €.

Alex Tralbaut en l'Alliance Battelliere de la Sambre Belge en de NV De Scheepvaart tevens te veroordelen tot de kosten van het geding, waarbij het rolrecht van 186 € tevens 2.500 € per aanleg en per hoofd- en vrijwaringseis wordt gevorderd.

2. Eerste en tweede geïntimeerden (Alex Tralbaut en l'Alliance Battelliere de la Sambre Belge) verzoeken het Hof:

a. het hoger beroep ingesteld door appellant ontvankelijk doch ongegrond te verklaren en appellant van zijn beroep af te wijzen.

b. het incidenteel beroep zoals ingesteld door eerste en tweede geïntimeerden ontvankelijk en gegrond te verklaren en dienvolgens het eerste vonnis te hervormen en diende wat de eerste rechter had moeten doen, appellant en geïntimeerde

sub 3 te veroordelen om te betalen solidair, in solidum, minstens de ene bij gebreke aan de andere:

- aan eerste geïntimeerde de som van 11.090,69 €, meer de vergoedende intresten sedert 12 juli 2005, de gerechtelijke intresten vanaf de dagvaarding;
- aan geïntimeerde sub 2 de som van 46.663 €, meer de vergoedende intresten sedert 17 augustus 2005, de gerechtelijke intresten vanaf de dagvaarding.

Appellant en geïntimeerde sub 3 tevens te veroordelen tot de kosten van het geding begroot op de dagvaardingskosten van 481,99 € en de RPV eerste aanleg en hoger beroep begroot op 2.500 € per aanleg.

3. Derde geïntimeerde concludeert tot de ongegrondheid van het hoger beroep en de ongegrondheid van het incidenteel beroep van eiser op hoofdeis (eerste en tweede geïntimeerde).

Zij verzoekt het Hof het vonnis van de eerste rechter te bevestigen.

In ondergeschikte orde, voor zover derde geïntimeerde aansprakelijk zou worden gesteld, appellant Rudi Vanhaecke in dat geval te veroordelen om derde geïntimeerde te vrijwaren tot alle bedragen waartoe zij zou worden veroordeeld ten aanzien van eerste en tweede geïntimeerde.

Eerste en tweede geïntimeerden en appellanten solidair, de ene bij gebreke aan de andere, te veroordelen tot de kosten van het geding begroot op 2.500 € per aanleg en per hoofdeis/vrijwaringsvordering en de kosten voor uitgifte van de grosse van het vonnis ad 17,10 €.

IV. Beoordeling

A. Aansprakelijkheid op grond van art. 1384 lid 1 BW ten aanzien van derde geïntimeerde: gebrekkige werking van de sluis

1. In de motivering van het eindvonnis oordeelde de eerste rechter dat het breken van de tros de enige en de hoofdoorzaak van het schadegeval is. Het breken van een tros wijst volgens de eerste rechter op een gebrek in de zaak gezien van een tros mag worden verwacht dat hij niet zal breken. Uit het deskundig verslag blijkt volgens de eerste rechter dat de betreffende tros duidelijk versleten was.

Daarentegen blijkt volgens de eerste rechter uit het deskundig verslag niet voldoende dat het breken van de tros te wijten zou zijn aan abnormale krachten in de waterbewegingen die het gevolg zouden zijn geweest van een gebrekkige werking van de sluis.

2. Derde geïntimeerde vraagt de bevestiging van het vonnis a quo en meent dat het breken van de tros van de duwcombinatie Chridi de (enige) oorzaak van de schade (aanvaring) is.

Appellant vraagt de hervorming van het vonnis a quo en verdedigt dat de slechte werking/gebrek van de sluis de enige oorzaak van het schadegeval is.

Eerste en tweede geïntimeerde stellen incidenteel beroep in teneinde ook de aansprakelijkheid van derde geïntimeerde te horen vaststellen nu zij menen dat de schade in hoofdzaak toe te schrijven is aan de slechte werking van de sluis. Zij streven de veroordeling in solidum na van zowel appellant als van derde geïntimeerde.

3. Na hernieuwd onderzoek van de stukken en van het deskundigenonderzoek, is het Hof, anders dan de eerste rechter -, van oordeel dat een gebrekkige werking van de duwvaartsluis voorligt.

In zijn verslag (p. 27) stelt Kapitein Desmet immers:

“Bij gebrek aan uitwendige verstoringen, kan het losbreken van de duwcombinatie slechts worden uitgelegd door een ongelijke stroming in de sluis tijdens het schutten. Een ongelijke opening van de schuiven kan aanleiding geven tot ongelijke stroming/turbulentie. Bij een sneller openen van de schuif op de rechteroever, kan er uit de vulopeningen in de rechter sluiswand een sterkere stroming ontstaan die na weerkaatsing tegen de linker sluiswand schepen van deze sluismuur kan wegduwen”.

Deze vaststellingen brengen de deskundige ertoe om te besluiten:

“4. Aangezien er geen andere krachten in het spel waren, kan het uitzwaaien van de duwcombinatie slechts worden verklaard door asymmetrische waterbewegingen tijdens het vullen van de schutkolk.

5. Het vulsysteem van de schutkolk is zodanig dat de waterbewegingen in de sluis tijdens het vullen en daaraan gekoppeld de troskrachten, onder normale omstandigheden minimaal zijn.

De asymmetrische waterbewegingen die zich hier hebben voorgedaan, moeten dan ook als abnormaal worden beoordeeld.

6. De asymmetrie in de waterbewegingen moeten worden toegeschreven aan het snellere openen van de rechter bovenschuif van de sluis, dit in vergelijking met de openingssnelheid van de linker bovenschuif.”

Het Hof onderschrijft het advies van de gerechtsdeskundige en maakt het tot de zijne.

Verder merken eerste en tweede geïntimeerde terecht op dat uit het verslag van Kapitein Desmet blijkt dat het voorliggende schadegeval niet het enige is dat zich heeft voorgedaan. Ook op 13 juli 2005, 20 juli 2005, 16 augustus 2005 en 18 augustus 2005 hebben zich gelijkaardige problemen voorgedaan waarna herstellingswerken werden uitgevoerd op 18/19 augustus 2005 en er na 22/08/2005 geen meldingen meer waren van storingen op de rechter opwaartse schuif van de duwvaartsluis (zie bijlage bij het expertiseverslag 3B).

Het ging in casu bijgevolg niet om een alleenstaand feit/schadegeval.

Uit het geheel van deze vaststellingen leidt het Hof af dat de sluis wel degelijk met een gebrek behept was.

Niet betwist wordt dat derde geïntimeerde bewaarder is van deze sluis en zij bijgevolg op grond van art. 1384 lid 1 BW aangesproken kan worden. Het schadegeval werd (minstens mede) veroorzaakt door het gebrek in de sluis zonder dewelke het schadegeval zich niet zou hebben voorgedaan zoals het zich in concreto voordeed. Derde geïntimeerde betwist volstrekt ten onrechte het oorzakelijk verband tussen het gebrek in de sluis en het schadegeval.

Besluit: De eerste rechter besloot derhalve ten onrechte dat geen gebrekkige werking van de sluis bewezen wordt. Het vonnis a quo wordt op dit punt hervormd en het hoger beroep van appelland en het incidenteel beroep van eerste en tweede geïntimeerde zijn op dit punt gegrond.

B. Aansprakelijkheid op grond van art. 1384 lid 1 BW ten aanzien van appelland: gebrek in de (achter)tros

1. Zoals supra reeds vermeld oordeelde de eerste rechter dat het breken van de tros de enige en de hoofdoorzaak van het schadegeval is.

2. Appelland vraagt de hervorming van het vonnis a quo en voert aan dat de tros van het ms. Chridi geenszins gebrekkig was en integendeel geschikt was voor het normale gebruik waarvoor hij bestemd was. Minstens wordt volgens appelland het oorzakelijk verband tussen de schade en het vermeend gebrek (versleten karakter) van de meertrossen niet bewezen. Tenslotte vordert appelland dat minstens tot een verdeling van aansprakelijkheid zou beslist worden waarbij zijn aandeel maximaal op 25 % zou begroot worden.

Derde geïntimeerde vraagt de bevestiging van het vonnis a quo en verdedigt dat het gebroken meertouw (die erg versleten was) een gebrek in de zaak uitmaakt in de zin van art. 1384 lid 1 BW en de enige oorzaak voor het schadegeval vormt.

Eerste en tweede geïntimeerde verdedigen tevens dat de tros van het ms. Chridi versleten en derhalve gebrekkig was waardoor deze bijgedragen heeft tot het schadegeval. De oorspronkelijke eisende partijen vragen de veroordeling in solidum van zowel appelland als derde geïntimeerde nu een (eventuele) aansprakelijkheidsverdeling niet aan de schadelijdende partij kan tegengeworpen worden.

3. Terecht stellen eerste en tweede geïntimeerde dat Kapitein Desmet besloot dat de breeksterkte van de achtertros van het ms Chridi onvoldoende was omdat deze tros als versleten moest beschouwd worden. Kapitein Desmet besluit dan ook dat *“middels een trekproef werd vastgesteld dat de breeksterkte van de achtertros van de “Chridi” nog 42 % van de nieuwwaarde was en deze verzwakking heeft mogelijks, in ondergeschikte orde, een rol gespeeld bij het uitzwaaien van de duwcombinatie.”*

In het verslag (p. 28) maakt de gerechtsdeskundige een berekening van de breeksterkte van de tros en leidt uit de berekening af dat de achtertros van de Chridi

als versleten te kwalificeren is en het niet kan uitgesloten worden dat de zwakke van de tros een omstandigheid is geweest die heeft bijgedragen tot het schadegeval.

Het enkele feit dat de tros van het ms Chridi onder normale omstandigheden de waterbewegingen van de schutting probleemloos had kunnen doorstaan (fax d.d. 12 februari van Kapitein Desmet) doet geen afbreuk aan het feit dat de tros gebrekkig/versleten was en (mede) de oorzaak van het schadegeval uitmaakte.

Een schip moet niet enkel uitgerust zijn met trossen die berekend zijn op normaal, rustig verkeer maar het moet ook voorzien zijn op onverwachte omstandigheden. De trossen moeten bijgevolg een veiligheidsmarge hebben wat betreft hun trekkracht, wat in casu minstens onvoldoende het geval was.

Terecht oordeelde de eerste rechter dat de tros niet voldeed aan de verwachtingen die normaal aan een dergelijke tros mocht worden gesteld en deze derhalve gebrekkig was en (mede) bijgedragen heeft tot het schadegeval dat zich zonder dit gebrek niet zou hebben voorgedaan zoals het zich in casu voordeed.

Tenslotte wordt niet betwist dat appelland bewaarder is van het ms Chridi en van de gebrekkige meertros.

Besluit: de eerste rechter besloot terecht tot een gebrek in de tros van het ms. Chridi. Op dit punt wordt het vonnis a quo bevestigd.

C. In solidum gehoudenheid ten aanzien van eerste en tweede geïntimeerde en verdeling van aansprakelijkheid

1. Onder A en B werd reeds geoordeeld dat zowel appelland als derde geïntimeerde bewaarder zijn van een gebrekkige zaak respectievelijk de sluis en de tros, gebrekkige zaken die beide in oorzakelijk verband staan met de aanvaring en zonder dewelke de aanvaring zich niet zou voorgedaan hebben zoals zij zich in concreto voordeed. Zowel derde geïntimeerde als appelland zijn bijgevolg aansprakelijk op grond van art. 1384 lid 1 BW.

Gelet op het in solidum karakter van de aansprakelijkheid, dienen de aansprakelijke partijen (derde geïntimeerde en appelland) ieder veroordeeld te worden tot vergoeding van de slachtoffers (eerste en tweede geïntimeerde) voor het geheel van de schade. Een aansprakelijkheidsverdeling kan immers niet aan de benadeelde worden tegengeworpen.

Het incidenteel beroep van eerste en tweede geïntimeerde is gegrond in de mate dat zij de veroordeling in solidum nastreven van appelland en derde geïntimeerde.

2. Appelland vordert in ondergeschikte orde, voor zover een gebrek in de tros en een aansprakelijkheid op grond van art. 1384 lid 1 BW lastens hem weerhouden wordt, om de respectievelijke aandelen in het schadegeval te begroten en het grootste aandeel van het schadegeval (75 %) ten laste van derde geïntimeerde te leggen.

Het past in casu de aansprakelijkheden te verdelen, in die zin dat het aandeel van de aansprakelijkheid voor de aanvaring lastens appelland bepaald wordt op 25

% terwijl het aandeel in de aansprakelijkheid op 75 % begroot wordt voor derde geïntimeerde.

Appellant merkt terecht op dat de deskundige expliciet gesteld heeft dat de verzwakking van de tros van het ms. Chridi slechts in ondergeschikte orde een rol gespeeld heeft bij het schadegeval. Het past dan ook het grootste deel van de aansprakelijkheid ten laste van derde geïntimeerde te leggen.

D. De omvang van de schade

1. De eerste rechter verklaarde de vordering van eerste geïntimeerde cijfermatig geground voor een bedrag van 11.090,69 € (inkomstenderving). Tegen de omvang van deze vordering ligt geen grief voor.

2. De schade aan het ms Espoir werd door de deskundige geraamd op 45.313 €. Dit bedrag werd door l' Alliance Batelliere de la Sambre Belge betaald aan Tralbaut zodat de eerste rechter oordeelde dat zij terecht betaling van deze som vordert. Er bestaat volgens de eerste rechter evenwel geen reden om de som van 1.350 € toe te kennen wegens kosten van bijstand door een eigen deskundige, nu tot aanstelling van een gerechtsdeskundige werd overgegaan.

Wat de cijfermatige omvang van de vordering van tweede geïntimeerde betreft, liggen twee grieven voor.

2.1. Vooreerst betwist appellant de toekenning van de som van 313,00 €. Appellant merkt op dat tweede geïntimeerde, casco verzekeraar van eerste geïntimeerde een overschrijvingsbewijs voorlegt aan een vennootschap D'Hondt & Co NV die zich niet vereenzelvt met eerste geïntimeerde zodat tweede geïntimeerde dit bedrag niet kan verhalen.

Het Hof is van oordeel dat tweede geïntimeerde terecht aanspraak maakt op betaling van de som van 313,00 €. De factuur d.d. 25/08/2005 gericht aan eerste geïntimeerde heeft betrekking op de betaling van werken m.b.t. de uitlijningscontrole van de motor. De factuur werd door tweede geïntimeerde in haar hoedanigheid van Casco verzekeraar van eerste geïntimeerde betaald aan de hersteller (de NV Frans D'Hondt) voor rekening van haar verzekerde, zoals blijkt uit het betalingsbewijs (zie de stukken 3 van tweede geïntimeerde). De gerechtsdeskundige vermeldt deze kosten overigens ook in zijn verslag p. 34) waar hij stelt dat partijen het eens zijn over een som van 313,00 € voor de uitlijningscontrole van de motor.

2.2. Tweede geïntimeerde stelt incidenteel beroep in tegen het vonnis a quo in zoverre de kosten van haar privé-expert niet werden toegekend. Zij meent dat deze kosten noodzakelijk waren om tot de juiste begroting van de schade te komen.

Appellant en derde geïntimeerde menen daarentegen dat de kosten van de privé-deskundige niet toegekend dienen te worden gezien een gerechtsdeskundige werd aangesteld (Kapitein Desmet) zodat de kosten van een privé-deskundige niet noodzakelijk waren met het oog op de raming van de schade.

Besluit: Het oordeel van de eerste rechter over de omvang van de schade wordt bevestigd. Het hoger beroep van appellant en het incidenteel beroep van eerste en tweede geïntimeerde in zoverre betrekking hebbend op de omvang van de schade falen.

E. Vordering in vrijwaring van derde geïntimeerde tegen appellant, vordering in vrijwaring en op rechtstreekse eis van appellant tegen derde geïntimeerde en tegen/tusseneis van appellant tegen geïntimeerden.

Gezien men zich voor zijn eigen gebreken op grond van art. 1384 lid 1 B.W. niet kan laten vrijwaren zijn de vordering in vrijwaring van derde geïntimeerde tegen appellant en de vordering in vrijwaring en op rechtstreekse eis van appellant tegen derde geïntimeerde ongegrond.

De vordering in vrijwaring van appellant voor zover gestoeld op een gebrekkig onderhoud/controlle van de sluis (inbreuk op art. 1382 B.W.) is tevens ongegrond gezien geen bewijs van een fout wordt geleverd.

Ook derde geïntimeerde stoelt haar vordering in vrijwaring mede op art. 1382/1383 B.W. Zij bewijst evenmin een fout en/of nalatigheid in hoofde van appellant.

In de mate dat partijen meer zouden betalen dan hun bijdragend aandeel, kan een regresvordering door de betrokken partijen worden ingesteld. Vastgesteld dient te worden dat dergelijke regresvorderingen terzake niet worden gesteld.

Ook de tegeneis van appellant tegen eerste en tweede geïntimeerde (in betaling van de expertisekosten) is gelet op hetgeen overwogen wordt in dit arrest ongegrond. Hetzelfde geldt voor de tusseneis van appellant tegen derde geïntimeerde inzake de expertisekosten met dien verstande dat ook hier geldt dat desgevallend een regresvordering zal kunnen ingesteld worden. Het vonnis a quo wordt op dit punt gepreciseerd.

F. De gerechtskosten

Zowel in eerste aanleg als in hoger beroep zijn eerste en tweede geïntimeerde de in het gelijk gestelde partij in de zin van art. 1022 Ger.W. Zij maken terecht aanspraak op een basisbedrag rechtsplegingsvergoeding waarvan niet ter betwisting staat dat dit 2.500 € bedraagt. Dit bedrag wordt aan eerste en tweede geïntimeerde per aanleg toegekend.

Appellant en derde geïntimeerde worden in solidum veroordeeld tot deze bedragen evenals tot de overige gerechtskosten. Ook voor de gerechtskosten (met inbegrip van de RPV) zullen partijen desgevallend een regresvordering dienen in te stellen.

Appellant en derde geïntimeerde vorderen wederzijds een basisbedrag RPV van elkaar voor hun respectievelijke vorderingen in vrijwaring in eerste aanleg en in hoger beroep. De gevorderde RPV's worden omgeslagen gezien beide partijen in het ongelijk gesteld worden.

OM DIE REDENEN

HET HOF

Gelet op artikel 24 van de wet van 15 juni 1935.

Recht doende op tegenspraak.

Verklaart het hoger beroep van appellant ontvankelijk en deels gegrond.

Verklaart het incidenteel beroep van eerste en tweede geïntimeerde ontvankelijk en deels gegrond.

Hervormt het vonnis a quo deels

en opnieuw recht doende:

Zegt voor recht dat zowel de duwvaartsluis van het Albertkanaal te Olen als de achtertros van het ms Chrïdi een gebrek in de zaak vertonen die in oorzakelijk verband staan met de aanvaring en waarvoor respectievelijk derde geïntimeerde en appellant aansprakelijk zijn op grond van art. 1384 lid 1 B.W.

Bepaalt het aandeel in het geheel van aansprakelijkheden voor derde geïntimeerde op 75 % en voor appellant op 25 %.

Verklaart de vordering van eerste en tweede geïntimeerde ontvankelijk en deels gegrond en veroordeelt appellant en derde geïntimeerde in solidum tot betaling van:

- aan eerste geïntimeerde de som van 11.090,69 €, meer de vergoedende intresten aan de wettelijke intrestvoet sedert 12 juli 2005, meer de gerechtelijke intresten aan de wettelijke intrestvoet vanaf de dagvaarding tot datum der algehele betaling
- aan tweede geïntimeerde de som van 45.313 €, te vermeerderen met de vergoedende intresten op 45.000 € vanaf 17 augustus 2005 respectievelijk op 313,00 € vanaf 8 september 2005 telkens aan de wettelijke rentevoet tot datum der dagvaarding en vanaf dan met de gerechtelijke intresten aan de wettelijke rentevoet tot de datum der algehele betaling.

Verklaart de vordering in vrijwaring van derde geïntimeerde tegen appellant ontvankelijk doch ongegrond.

Verklaart de vordering in vrijwaring en op rechtstreekse eis van appellant tegen derde geïntimeerde ontvankelijk doch ongegrond;

Verklaart de tegeneis/tusseneis van appellant (inzake de expertisekosten) ontvankelijk doch ongegrond.

Verwijst appellant en derde geïntimeerde in solidum in de gerechtskosten van zowel eerste aanleg als hoger beroep van eerste en tweede geïntimeerde begroot op 481,99 € dagvaardingskosten en 2.500,00 € RPV eerste aanleg en 2.500,00 € RPV hoger beroep.

COUR DE CASSATION DE FRANCE

Le 1 février 2011

Pourvoi G 09-16.833

Président: Mme Favre

*Conseiller
rapporteur:* M. Potocki

Conseiller doyen: Mme Pinot

Avocat général: M. Bonnet

Avocats: SCP Bénabent, SCP Boré et Salve de Bruneton, SCP Célice, Blancpain et Soltner, Me Jacoupy, SPC Nicolay, de Lanouvelle et Hannotin, SPC Rocheteau et Uzan-Sarano

ITCA Produzione SPA / Giraud International Italia e.a.

Summary

ART. 8 – 17, 1 – 17, 4 CMR / VISIBLY DEFECTIVE LOADING

The court of appeal which holds that the loading of a machine carried out in disregard of even the most elementary obligations to which a forwarder is held and which fails to verify, although invited to do so whether the shortcomings of this loading were not visible for the carrier, thus implying his responsibility in the damage which occurred during the transport carried out by him in spite of this defective loading, has failed to legally motivate its decision.

Sommaire

ART. 8 – 17, 1 – 17, 4 CMR / CHARGEMENT / VICES APPARENTS

La cour d'appel qui retient que le chargement d'une machine a été effectué au mépris de toutes les obligations les plus élémentaires incombant à l'expéditeur et qui ne recherche pas, comme elle y était invitée, si les vices de ce chargement ne présentaient pas un caractère apparent pour le transporteur, impliquant sa responsabilité dans les avaries survenues lors du transport auquel il a procédé malgré ces défauts, n'a pas légalement justifié sa décision.

Sumario

ART. 8 – 17, 1 – 17, 4 CMR / CARGA / VICIOS APARENTES

El tribunal de apelación que mantiene que se ha realizado la carga de una máquina con olvido de todas las obligaciones más elementales que incumben al expedidor y que no investiga, según se le había invitado, si los vicios de este cargamento no presentaban un carácter aparente para el transportista, lo que implicaba su responsabilidad en las averías sobrevenidas en el curso del transporte al que había procedido a pesar de esos defectos, no ha justificado legalmente su decisión.